

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับรัฐสวัสดิการเพื่อปฏิรูปประเทศ

โดย ดร.กมล กมลตระกูล

ระบอบทุนสามานย์ คือ ระบอบที่มีหลักคิด ว่า ผลประโยชน์ส่วนตัวและผลกำไรของบริษัทมีความสำคัญมากกว่าผลประโยชน์และความอยู่ดีมีสุขของสังคมและสิ่งแวดล้อม จากหลักคิดนี้จึงนำไปสู่นโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ แปรรูประบบการศึกษาโดย การนำมหาวิทยาลัย และ โรงพยาบาลออกนอกระบบ การแปรรูประบบคมนาคม สนามบินและการพลังงานแห่งชาติ ซึ่งเป็นต้นตอของต้นทุนของสายโซ่การผลิตต้นน้ำมีราคาสูง รัฐบาลรายได้ที่จะนำมาจัดระบบสวัสดิการและลดค่าครองชีพให้ประชาชน ประชาชนรากหญ้าและชนชั้นกลางจึงเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้าในทุกประเทศ เกิดการผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ เกิดการถือครองที่ดินกระจุกตัวในหมู่คนกลุ่มน้อย สังคมมีลักษณะ รวยกระจุก จนกระจาย ฯลฯ หลักคิดนี้ได้ครอบโลกมากกว่า 3 ทศวรรษโดยมีองค์กรครอบโลกอันได้แก่ องค์กรการค้าโลก (WTO) องค์กรการเงินโลก(IMF) และ ฉันทามติวอชิงตัน(Washington Consensus) เป็นพลังบีบและขับเคลื่อนให้ทุกประเทศยอมรับกติกาและนโยบายของระบอบนี้

กติกาและนโยบายของระบอบทุนสามานย์เบิกทางให้กลุ่มทุนข้ามชาติและบริษัทข้ามชาติร่วมกับทุนผูกขาดในแต่ละชาติดูดซับเอาความมั่งคั่งจากทรัพยากรและแรงงานของแต่ละชาติไปรวมศูนย์กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนร้อยละ 1 ของสังคม และสร้างความยากจนกระจายไปทั่วทั้งสังคม ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้ง อาชญากรรม ยาเสพติด และการค้ำมนุษย์ ระบอบทุนสามานย์ในประเทศไทยเป็นบริวารของระบอบทุนสามานย์โลกโดยมีระบบการเมืองที่นักการเมือง ข้าราชการและนักวิชาการ นำหลักคิดของระบอบทุนสามานย์นี้มาเป็นธงในการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และการเมืองที่สร้างปัญหา สร้างความขัดแย้ง สร้างความแค้นแค้น ให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคม และอาจจะนำไปสู่การเผชิญหน้าและสงครามกลางเมือง

แนวทางการแก้ไขและปฏิรูปการเมืองของประเทศต้องจึงต้องเริ่มต้นที่การแก้ไขปัญหาทางการเมือง ซึ่งมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการกำหนดกระบวนการทางการเมือง ระบบการเมือง รูปแบบการเมือง และรูปแบบการปกครองเพื่อแก้ไขปัญหาด้านอื่นๆ คือ ด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นผลพวงของปัญหาทางการเมือง ดังนั้นการแก้ปัญหาหรือการปฏิรูปทางการเมืองจึงต้องเริ่มต้นที่การร่างรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนกำหนดให้กระบวนการประชาธิปไตยเป็นการเลือกตั้งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีรายกระทรวง และผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้กำกับการตำรวจทางตรง อันเป็นการทวงคืนอำนาจ

กลับมาอยู่ในมือของประชาชนในการเลือกผู้บริหารประเทศ คือ เลือกผู้บริหารสูงสุดของประเทศ และ คณะรัฐมนตรีด้วยตนเอง ระบบใหม่นี้เป็นการทำลายระบบพรรคพวกบริวาร (Cronyism) ที่กีดกันบ่อนทำลายสังคมไทยมาเป็นเวลายาวนาน กระบวนการที่จะเกิดขึ้นได้คือ การร่วมมรดกค้ำนำเสนอมให้ประชาชนทั้งประเทศลงประชามติให้กลายเป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนอย่างแท้จริงตามแนวทางที่นำเสนอนี้ เพราะว่าการปฏิรูปภายใต้โครงสร้างเดิม โดยรัฐสภาหรือ กลุ่มที่กุมอำนาจทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจเดิมนั้น ไม่อาจเกิดขึ้นหรือเป็นไปได้เปรียบเสมือนอ้อยเข้าปากช้างแล้ว ย่อมยากที่ช้างจะยอมคายออก

จึงขอเสนอ “ร่างรัฐธรรมนูญฉบับรัฐสวัสดิการเพื่อปฏิรูปประเทศ” เพื่อตอบโจทย์และนำพาประเทศให้พ้นไปจากการเผชิญหน้าที่จะนำไปสู่ความรุนแรงและสงครามกลางเมืองอย่างที่เกิดขึ้นในหลายๆ ประเทศในตะวันออกกลาง

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้นำเสนอเป็นตุ๊กตาเพื่อให้เห็นวิธีการที่มีทางออกด้วยการปฏิรูปจากภาคประชาชน โดยการลงประชามติรัฐธรรมนูญรัฐสวัสดิการฉบับประชาชนเป็นผู้ร่าง ซึ่งต่างจากรัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ร่างด้วยหลักคิดของระบอบทุนสามานย์โดยองค์กรหรือคณะบุคคลของโครงสร้างเก่า ในระบบเก่า ซึ่งได้รับการพิสูจน์มาแล้วเป็นเวลา 80 ปีว่า วิธีการเลือกและจัดตั้งรัฐบาลฝ่ายบริหารทางอ้อมเป็นต้นต่อทำให้ ระบอบประชาธิปไตยกลายเป็นระบอบธุรกิจการเมือง (Private interest led politics ตรงกันข้ามกับ Public interest led politics) กลายพันธ์เป็นระบอบประชาธิปไตยสามานย์ ระบบการเมืองกลายเป็นระบบพวกพ้องบริวาร (Cronyism) กลายเป็นนุฟเฟเคบินเนทที่นักการเมืองเข้ามาตักตวงผลประโยชน์จากงบประมาณแผ่นดิน จากการแจกจ่ายสัมปทานให้บริษัทในเครือของครอบครัว พวกพ้อง หรือเพื่อรับเงินใต้โต๊ะ (Kick back) โดยทิ้งงบประมาณและทรัพยากรของแผ่นดินกลายเป็นก้อนเนื้อก้อนใหญ่ที่นักการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นกระโดดเข้ามาแบ่งสรรกันกินรวบ รับเช่าช่วง รับสัมปทานไปหากินเข้ากระเป๋าตนเอง ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากรัฐธรรมนูญของประเทศเวเนซุเอลาทั้งด้านเนื้อหาและวิธีการในการปฏิรูปประเทศ ส่วนโครงสร้างได้ใช้โครงสร้างของรัฐธรรมนูญไทยฉบับปี 2540 และ 2550 เนื้อหาหลักในการปฏิรูปการเมืองและเศรษฐกิจที่สำคัญๆ อยู่ในมาตราดังนี้

มาตรา 114 นายกรัฐมนตรี มาจากการเลือกตั้งทางตรงจากผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงทั้งประเทศ

มาตรา 115 รัฐมนตรีของทุกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้งทางตรงเป็นรายกระทรวงจากผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงทั้งประเทศ

มาตรา 116 พรรคการเมืองแต่ละพรรคส่งผู้สมัครรับการเลือกตั้งเป็นรัฐมนตรีได้ไม่เกิน 3 กระทรวง
มาตรา 76 กำหนดให้มีสภาเดียวเป็นรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติด้านเดียว ไม่มีอำนาจตรวจสอบฝ่ายบริหารที่มาจากการเลือกตั้งทางตรง โดยกำหนดให้มีสมาชิกสภาราษฎรจังหวัดละ 2 คน และเลือกแบบรวมเขต

มาตรา 40 ประเทศไทย เป็นประเทศที่ยึดถือเอาสังคม ความเป็นธรรมด้านเศรษฐกิจและสังคม การปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและประชาธิปไตยเป็นคุณค่าพื้นฐานของกฎหมาย ในการอำนวยความสะดวกในการบังคับใช้ต่อชีวิตในด้าน เสรีภาพ ความเท่าเทียมกัน ความสมานฉันท์ ประชาธิปไตย ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยให้ความสำคัญกับสิทธิมนุษยชน จริยธรรม และความเชื่อแตกต่างทางการเมือง

มาตรา 41 ภาษาไทย เป็นภาษาราชการ แต่ การใช้ภาษาท้องถิ่นของชนกลุ่มน้อยในท้องถิ่นถือว่าเป็นภาษาราชการสำหรับคนท้องถิ่นที่ด้อยยอมรับในขอบเขตที่อาณาเขตในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติและของมนุษยชาติ

มาตรา 42 แร่ธาตุ น้ำมัน และทรัพยากรธรรมชาติทั้งปวง ในอาณาเขต ของชาติ ทั้งที่อยู่ ใต้ดิน ใต้ทะเล พื้นที่ชายฝั่งทะเล และในอากาศเป็นทรัพย์สิน ของสาธารณะชนที่ต้องบริหารจัดการ เพื่อระบบสวัสดิการสังคม และผลประโยชน์ของสาธารณะ ดังนั้นจึงห้ามโอน กรรมสิทธิ์ให้ เป็นของ เอกชน นิติบุคคล หรือ ชาวต่างชาติ นอกจากการร่วมทุนที่รัฐถือหุ้นข้างมากร้อยละ 75 และมีอำนาจตัดสินใจขาดนโยบาย

มาตรา 43 กรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์เป็นของชาวคนไทยเท่านั้น ห้ามโอนกรรมสิทธิ์ให้กับต่างชาติ ที่ดินว่างเปล่า เกาะ แก่งในแม่น้ำเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ และห้ามออกเอกสารสิทธิ์ ให้กับเอกชน นอกจากการให้เช่าใช้ประโยชน์และอยู่อาศัยเท่านั้นประเทศไทยเป็นดินแดนแห่งสันติภาพ จึงห้ามต่างชาติเข้ามาตั้งฐานทัพทางทหาร

มาตรา 46 รัฐมีพันธกรณี ต้องสอบสวนและลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน ร่วมค้าและพัวพันยาเสพติด และการคอร์รัปชัน การลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ละเมิดสิทธิมนุษยชนร่วมค้าและพัวพันยาเสพติด และคอร์รัปชัน จะไม่ได้รับการยกเว้นตามกฎหมายฉบับอื่นๆ รวมทั้งกฎหมายการลดโทษให้อภัยโทษหรือการนิรโทษกรรม

มาตรา 48 การทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ข้อตกลง หรือการให้สัตยาบันรณคดีกา ระหว่าง ประเทศ ที่อาจจะมีผลกระทบต่ออธิปไตยของชาติ หรือการโอนอำนาจให้กับองค์กรนานาชาติ จะต้องผ่านการลง ประชามติโดยประชาชนทั้งประเทศ

มาตรา 49 รัฐสงวนสิทธิในการใช้นโยบายการค้าเพื่อปกป้องเศรษฐกิจของสาธารณะ เศรษฐกิจชุมชน และธุรกิจขนาดเล็ก การลงทุนธุรกิจของ บริษัทและเอกชนชาวต่างชาติจะไม่ได้รับอนุญาตหรือได้รับ สิทธิใดๆมากกว่าที่ประชาชนชาวไทยได้รับ

มาตรา 50 รัฐสงวนสิทธิตามรัฐธรรมนูญเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ อุตสาหกรรมพลังงาน แก๊ซ น้ำมัน และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งด้านการผลิต ด้านตัวสินค้าและด้านการบริการเป็นสมบัติของ สังคมและชาติและเป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ความมั่นคงโดยธรรมชาติ รัฐมีหน้าที่สนับสนุนอุตสาหกรรม แปรรูปผลผลิตจากอุตสาหกรรมข้างต้นเพื่อนำรายได้และผลกำไร ให้คนในชาติได้มีสวัสดิการ สังคม ได้โอกาสสร้างสรรค์พัฒนาเทคโนโลยี พัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโต พัฒนาชาติให้มั่นคงเพื่อความ อยู่ดีกินดีของคนส่วนใหญ่

มาตรา 51 เพื่อรักษาอำนาจอธิปไตยทางเศรษฐกิจ การเมือง และยุทธศาสตร์ความมั่นคงของชาติ รัฐจะ เป็นผู้ถือหุ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของกิจการน้ำมันของรัฐที่มีชื่อว่า ป.ต.ท.และบริษัทลูก หรือบริษัทใน เครือที่ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อบริหารงานกิจการข้างต้น รวมทั้งบริษัทร่วมทุนทางธุรกิจ

มาตรา 52 ทรัพยากรน้ำทั้งหมดเป็นสมบัติสาธารณะเพราะมีความสำคัญต่อชีวิต โดยเฉพาะเกษตรกร และการพัฒนา รัฐต้องกำหนดในกฎหมายให้คุ้มครองการใช้ประโยชน์ และป้องกันไม่ให้เกิดการทำลาย วงจรธรรมชาติของน้ำ

มาตรา 53 รัฐต้องสนับสนุนการพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนโดยยึดถือเป็นยุทธศาสตร์ พื้นฐาน ในการ พัฒนาชนบทเพื่อเป็นหลักประกัน ให้ประชาชน มีอาหารกินอย่างเพียงพอ รัฐมีหน้าที่จัดหางินทุน ตลาด เทคโนโลยี ที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การฝึกอบรมอาชีพและ มาตรการที่จำเป็นอื่นๆ เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายของยุทธศาสตร์นี้ อาชีพชาวประมงตามชายฝั่งทะเลต้องได้รับการคุ้มครองรวม ไปถึงเขต ประมงนอกชายฝั่งทะเลและป่าชายเลนด้วย

มาตรา 54 การถือครองที่ดินขนาดใหญ่เป็นการขัดผลประโยชน์ของสังคม มาตรการทางภาษีก้าวหน้าตามจำนวนที่ถือครองต้องนำมาใช้เพื่อ ขัดขวางการถือครอง ประเภทนี้ รวมทั้งมาตรการอื่นๆ เพื่อนำที่ดินเหล่านี้มาทำประโยชน์ เกษตรกรรมมีสิทธิในการเป็น เจ้าของที่ดินทำกินตามขนาดที่เหมาะสม

มาตรา 55 รัฐจะปกป้องและสนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ขนาดกลาง สหกรณ์ ธุรกิจของครอบครัว และธุรกิจของชุมชนเพื่อเป็นการสร้างงานอย่างยั่งยืน เป็นการสร้างฐานรากเศรษฐกิจเพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน ลดการพึ่งแหล่งทุนและการลงทุนจาก ต่างชาติ เพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ และสร้างความเข้มแข็ง ให้กับการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศอย่างยั่งยืน รัฐมีหน้าที่สนับสนุนดำเนินนโยบายและจัดหาเงินทุนให้

มาตรา 56 รัฐมีหน้าที่นำรายได้ทั้งหมดที่ได้มาจากทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในการลงทุน ที่มีประโยชน์ต่อสังคม และ เพื่อสนับสนุนการศึกษา การสาธารณสุขของประชาชน และการคานาคม

มาตรา 64 รัฐต้องจัดระบบการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินอย่าง เหมาะสม จัดหาแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรมให้เกษตรกรอย่างทั่วถึง และรักษา ผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรให้ได้รับผล ตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมตัวของเกษตรกรเพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร

มาตรา 65 รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบสังคมประชาธิปไตยหรือ ประชาธิปไตยเพื่อสังคม และ สิ่งแวดล้อม กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภค และ ป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม

มาตรา 66 รัฐต้องวางรากฐานระบบเศรษฐกิจแบบพึ่งพาตนเองคู่ขนานระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม โดยการจัดระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Social and Environment led Capitalism) ยกเลิกยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจที่ส่งเสริมบริษัทต่างชาติเข้ามาตั้งฐานการผลิตที่ทำลายระบบนิเวศน์ ทำลายฐานทรัพยากร สร้างมลภาวะและใช้ใช้พลังงานไฟฟ้ามหาศาล รัฐต้องจัดระบบโซนนิ่งที่แยกเขตภาคอุตสาหกรรมหนักกับภาคการเกษตรและประมงอย่างเด็ดขาดชัดเจนเป็นรายจังหวัด

มาตรา 29 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันและมีหน้าที่ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงมีมาตรฐานสากลและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

มหาวิทยาลัยของรัฐและทรัพย์สินที่ออกนอกระบบไปแล้วต้องโอนกลับคืนมาเป็นของรัฐเพื่อให้บริการประชาชนในราคาถูกหรือไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

[12 Unlike](#) · · [Share](#)

- You, [สุวี ไชยรส](#) and [5 others](#) like this.

-

[Kamolpan Cheewapansri](#) กราบ ขอบพระคุณท่าน อาจารย์ กมล กมลตระกูล นักวิชาการน้ำดีไม่รับใช้การเมืองฟากใดๆ น่ารักที่สุดเลย แต่นำเสนอเพื่อประโยชน์ชาติ และประชาชนจริงๆ